

Sygn. akt *X K 525/16*

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Julia Kuciel

Protokolant: Anna Ciechanowicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. – Ś. w G. – A. N.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 września 2016 roku sprawy

K. B. (B.), syna Z. i I. z domu S., urodzonego (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 30 września 1993 roku w sprawie o sygn. akt II K 371/93 o popełniony w dniu 08 grudnia 1992 roku czyn z art. 205 § 1 dk.k., za co wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata, i 2 500 000 złotych grzywny. Postanowieniem z 28.01.1994 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszonej. Postanowieniem z dnia 21.12.1994 roku skazanego warunkowo przedterminowo zwolniono z okresem próby do 21.12.1995 roku;
2. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2004 roku w sprawie o sygn. akt XIV K 1120/13 za popełnione: (i) w październiku 2001 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; (ii) w listopadzie 2001 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, ((...)) w grudniu 2003 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, (iv) w dniu 19 listopada 2001 roku i w grudniu 2001 roku czyny z art. 275 k.k. i inne, za które przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności; następnie na mocy art. 91 § 2 k.k. i art. 85 k.k. połączono wymierzone kary i orzeczono wobec skazanego karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, które wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat. Postanowieniem z dnia 20.12.2004 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszonej, a postanowieniem z dnia 14.02.2007 roku skazanego warunkowo przedterminowo zwolniono, natomiast postanowieniem SO Gdańsk z 25.09.2008 roku odwołano warunkowe przedterminowe zwolnienie; kara pozbawienia wolności wykonana została w całości w okresie od 07 lutego 2005 roku do 07 lutego 2007 roku;
3. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 30 lipca 2004 roku w sprawie o sygn. akt XIV K 968/04 za popełniony: (i) w dniu 13.12.2003 roku czyn z art. 278 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda, (ii) w dniu 18 marca 2004 roku czyn z art. 217 k.k., za który wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, ((...)) w dniu 18 marca 2004 roku czyn z art. 193 k.k., za który wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; wymierzone skazanemu kary pozbawienia wolności następnie połączono i wymierzono mu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2007 roku skazanego warunkowo przedterminowo zwolniono, a postanowieniem z dnia 28 września 2008 roku odwołano warunkowe przedterminowe zwolnienie; kara pozbawienia wolności została wykonana w całości okresach od 18.03.2004 roku do 28.07.2004 roku, od 12.11.2004 roku do 07.02.2005 roku, od 07.02.2007 roku do 16.02.2007 roku i od 16.11.2009 roku do 03.07.2010 roku;

4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 03 marca 2008 roku w sprawie VIII K 679/07 za popełniony nie później niż do dnia 19 kwietnia 2007 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za który wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności odbył skazany w okresie od 31.05.2008 roku do 31.01.2009 roku;

5. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 13 sierpnia 2008 roku w sprawie II K 340/08 za popełniony w okresie od 06 stycznia 2008 roku do 29 stycznia 2008 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i na mocy art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda; karą pozbawienia wolności została wykonana w całości w okresie od 31 stycznia 2009 roku do 31 lipca 2009 roku;

6. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 30 marca 2011 roku w sprawie X K 1103/10 za popełniony w okresie 3.07.2010 roku do 09.09.2010 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za co wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności i na mocy art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 złotych każda; karą pozbawienia wolności została wykonana w okresie od 15.06.2011 roku do 15.06.2012 roku; zastępcza kara pozbawienia wolności za grzywnę została wykonana w okresie od 20.01.2013 roku do 04.02.2013 roku;

7. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 06 grudnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt X K 310/10 za popełniony w okresie od 31.07.2009 roku do 05.11.2009 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za co wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; karą pozbawienia wolności była wykonywana w okresie od 15.06.2012 roku do 20.08.2012 roku, kiedy skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony z terminem próby do 20 sierpnia 2014 roku;

8. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 05 grudnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt X K 571/14 za popełniony w okresie 21.08.2012 roku do 25.03.2014 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za co wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności; skazany odbył tą karę w całości od 26.03.2015 roku do 25.03.2016 roku;

9. Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 21 września 2015 roku w sprawie o sygn. akt II K 668/15 za popełniony w dniu 16 stycznia 2015 roku czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za co wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; początek rozpoczęcia kary w dniu 25.03.2016 roku, a koniec odbywania kary w tej sprawie określono na 18 stycznia 2017 roku.

orzekając na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie Kodeksu karnego i niektórych innych ustawy (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r., poz. 396) i art. 4 § 1 k.k. przepisy ustawy – Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku

I. na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. rozwiązuje węzły kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2004 roku w sprawie XIV K 1120/03 oraz Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 30 lipca 2004 roku w sprawie XIV K 968/04,

II. na mocy art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k. oraz art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności prawomocnie orzeczone:

a) przez Sąd Rejonowy w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2004 roku w sprawie o sygn. akt XIV K 1120/03,

b) w pkt I wyroku Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 30 lipca 2004 roku wydanym w sprawie o sygn. akt XIV K 968/04

i w ich miejsce wymierza skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na mocy art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec skazanego w pkt II kary łącznej pozbawienia wolności zalicza mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt XIV K 1120/03 w okresie od 07

lutego 2005 roku do 07 lutego 2007 i w sprawie XIV K 968/04 w okresach od 18.03.2004 roku do 28.07.2004 roku, od 12.11.2004 roku do 07.02.2005 roku, od 07.02.2007 roku do 16.02.2007 roku i od 16.11.2009 roku do 03.07.2010 roku, uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

IV. na mocy art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k. oraz art. 86 § 1 k.k. i art. 85 k.k. łączy kary pozbawienia wolności prawomocnie orzeczone:

a) przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 03 marca 2008 roku w sprawie o sygn. akt VIII K 679/07,

b) przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 13 sierpnia 2008 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II K 340/08

i w ich miejsce wymierza skazanemu karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

V. na mocy art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec skazanego w pkt IV kary łącznej pozbawienia wolności zalicza mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt VII K 679/07 w okresie od 31.05.2008 roku do 31.01.2009 roku i w sprawie II K 340/08 w okresie od 31 stycznia 2009 roku do 31 lipca 2009 roku, uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, a kara pozbawienia wolności została wykonana w całości,

VI. na mocy art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k. oraz art. 86 § 1 k.k. i art. 85 k.k. łączy kary pozbawienia wolności prawomocnie orzeczone:

a) przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 30 marca 2011 roku w sprawie o sygn. akt X K 1103/10

b) przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 06 grudnia 2011 roku wydanym w sprawie o sygn. akt X K 310/10

i w ich miejsce wymierza skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

VII. na mocy art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec skazanego w pkt VI kary łącznej pozbawienia wolności zalicza mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt X K 1103/10 w okresie od 15.06.2011 roku do 15.06.2012 roku i w sprawie X K 310/ w okresie od 15.06.2012 roku do 20.08.2012 roku, uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, a kara pozbawienia wolności została wykonana w całości,

VIII. na mocy art. 576 § 1 k.p.k. a contrario pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających połączeniu pozostawia do odrębnego wykonania,

IX. na mocy art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie umarza,

X. na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983, poz. 49/223 ze zm.) zwalnia skazanego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, a wydatkami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. B. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 30 września 1993 roku w sprawie o sygn. akt II K 371/93 o popełniony w dniu 08 grudnia 1992 roku czyn z art. 205 § 1 dk.k., za co wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności, której

wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata, i 2 500 000 złotych grzywny. Postanowieniem z 28.01.1994 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszonej. Postanowieniem z dnia 21.12.1994 roku skazanego warunkowo przedterminowo zwolniono z okresem próby do 21.12.1995 roku;

2. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2004 roku w sprawie o sygn. akt XIV K 1120/13 za popełnione: (i) w październiku 2001 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; (ii) w listopadzie 2001 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, ((...)) w grudniu 2003 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, (iv) w dniu 19 listopada 2001 roku i w grudniu 2001 roku czyny z art. 275 k.k. i inne, za które przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności; następnie na mocy art. 91 § 2 k.k. i art. 85 k.k. połączono wymierzone kary i orzeczono wobec skazanego karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, które wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat. Postanowieniem z dnia 20.12.2004 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszonej, a postanowieniem z dnia 14.02.2007 roku skazanego warunkowo przedterminowo zwolniono, natomiast postanowieniem SO Gdańsk z 25.09.2008 roku odwołano warunkowe przedterminowe zwolnienie; kara pozbawienia wolności wykonana została w całości w okresie od 07 lutego 2005 roku do 07 lutego 2007 roku;

3. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 30 lipca 2004 roku w sprawie o sygn. akt XIV K 968/04 za popełniony: (i) w dniu 13.12.2003 roku czyn z art. 278 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda, (ii) w dniu 18 marca 2004 roku czyn z art. 217 k.k., za który wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, ((...)) w dniu 18 marca 2004 roku czyn z art. 193 k.k., za który wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; wymierzone skazanemu kary pozbawienia wolności następnie połączono i wymierzono mu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2007 roku skazanego warunkowo przedterminowo zwolniono, a postanowieniem z dnia 28 września 2008 roku odwołano warunkowe przedterminowe zwolnienie; kara pozbawienia wolności została wykonana w całości okresach od 18.03.2004 roku do 28.07.2004 roku, od 12.11.2004 roku do 07.02.2005 roku, od 07.02.2007 roku do 16.02.2007 roku i od 16.11.2009 roku do 03.07.2010 roku;

4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 03 marca 2008 roku w sprawie VIII K 679/07 za popełniony nie później niż do dnia 19 kwietnia 2007 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za który wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności odbył skazany w okresie od 31.05.2008 roku do 31.01.2009 roku;

5. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 13 sierpnia 2008 roku w sprawie II K 340/08 za popełniony w okresie od 06 stycznia 2008 roku do 29 stycznia 2008 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i na mocy art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda; kara pozbawienia wolności została wykonana w całości w okresie od 31 stycznia 2009 roku do 31 lipca 2009 roku;

6. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 30 marca 2011 roku w sprawie X K 1103/10 za popełniony w okresie 3.07.2010 roku do 09.09.2010 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za co wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności i na mocy art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 złotych każda; kara pozbawienia wolności została wykonana w okresie od 15.06.2011 roku do 15.06.2012 roku; zastępcza kara pozbawienia wolności za grzywnę została wykonana w okresie od 20.01.2013 roku do 04.02.2013 roku;

7. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 06 grudnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt X K 310/10 za popełniony w okresie od 31.07.2009 roku do 05.11.2009 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za co wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności była wykonywana w okresie od 15.06.2012 roku do 20.08.2012 roku, kiedy skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony z terminem próby do 20 sierpnia 2014 roku;

8. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 05 grudnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt X K 571/14 za popełniony w okresie 21.08.2012 roku do 25.03.2014 roku czyn z art. 278 § 5 k.k., za co wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności; skazany odbył tą karę w całości od 26.03.2015 roku do 25.03.2016 roku;

9. Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 21 września 2015 roku w sprawie o sygn. akt II K 668/15 za popełniony w dniu 16 stycznia 2015 roku czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za co wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; początek rozpoczęcia kary w dniu 25.03.2016 roku, a koniec odbywania kary w tej sprawie określono na 18 stycznia 2017 roku.

dowody: dane o karalności k. 11-18, 100-103; informacjach o pobytach k.3-8,21-27, 33-37,93-98,k.105-121; odpisy wyroków k.30, 39-49,57-59; postanowienie k.50-53, wyroki, postanowienia, dane dotyczące wykonania kar w sprawach XIV K 968/04, XIV K 1120/03, II K 340/08, XK 571/14, VIII K 679/07, XK (...), X K 310/10, k.10-11 akt dołączonych II K1100/15

Zachowanie K. B. w trakcie odbywania kary jest poprawne. Skazany w czasie odbywania kary nie był karany, pięciokrotnie był nagradzany regulaminowo za bardzo dobre wywiązywanie się z obowiązków pracownika porządkowego. Skazany karę odbywa w zakładzie półotwartym. Był zatrudniony nieodpłatnie poza terenem zakładu karnego, ale z uwagi na wprowadzenie nowego wyroku do wykonania został wycofany z zatrudnienia. W sposób właściwy zachowuje się on w stosunku do przełożonych.

dowody: opinia o skazanym k. 21v-22, 31-32, 91v-92

Sąd zważył co następuje:

Na początku swoich rozważań Sąd chce wskazać, że w przedmiotowej sprawie zastosowanie znalazł kodeks karny w jego brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, stosownie do art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie Kodeksu karnego i niektórych innych ustawy (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r., poz. 396) i art. 4 § 1 k.k.

Wymieniony przepis art. 19 ust. 1 w/w ustawy nowelizującej przewiduje, że przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 – tj. kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Sąd zważył dalej, że treść owego art. 19 ust. 1 w/w ustawy niewątpliwie rodzi pewne trudności interpretacyjne. Dotyczy to w szczególności rozumienia znaczenia zapisu "zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po tym dniu". Sąd, orzekając w przedmiotowej sprawie, rozważał jego dwojaką interpretację. I tak, pierwsza z nich sprowadza się do uznania, iż samo wydanie (lub uprawomocnienie się) wyroku po 1 lipca 2015 roku umożliwia w sprawie o wydanie wyroku łącznego orzekanie w tym przedmiocie na podstawie przepisów rozdziału IX ustawy – Kodeks karny w jej znowelizowanym brzmieniu (tj. obowiązującym po 1 lipca 2016 roku i ze zmianami wprowadzonymi w dniu 15 kwietnia 2016 roku). Ów sposób rozumienia tego zapisu oznaczałby, że samo wydanie po 1 lipca 2015 roku prawomocnego orzeczenia, bez względu na rodzaj wymierzonej w nim kary, otwiera swoistą „furtkę”, pozwalającą na zastosowanie znowelizowanych przepisów art. 85 k.k. i kolejne (chyba, że Sąd uzna, iż korzystniejsze, stosownie do art. 4 § 1 k.k., są przepisy w ich uprzednim brzmieniu, tj. obowiązującym do 30 czerwca 2015 roku). Druga z interpretacji tego zapisu jest w ocenie Sądu następująca: w przypadku wydania wobec skazanego po 1 lipca 2015 roku prawomocnego wyroku, Sąd, orzekając w sprawie o wydanie wyroku łącznego, obowiązany jest wpięty stwierdzić, czy w oparciu o znowelizowane przepisy rozdziału IX ustawy – Kodeks karny możliwe jest orzeczenie kary łącznej z karami, prawomocnie wymierzonymi skazanemu do 30 czerwca 2015 roku, a dopiero następnie ma możliwość prowadzenia rozważań w oparciu o art. 4 § 1 k.k., czy winno nastąpić orzekanie w oparciu o uprzednio obowiązujące przepisy tego rozdziału czy też przepisy znowelizowane i która z kar łącznych (tj. wydanych w oparciu o tzw. przepisy nowe czy też stare) jest wobec niego korzystniejsza.

W ocenie Sądu, tylko ta druga interpretacja zapisu „zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy” jest prawidłowa i winna być stosowana. Warto przy tym zwrócić uwagę na zapis art. 575 § 1 k.p.k. Sąd miał na uwadze, że stosownie do utrwalonego orzecznictwa, art. 557 § 1 k.p.k. rozumienie się w taki sposób, iż „o potrzebie wydania nowego wyroku łącznego w miejsce dotychczasowego, który wówczas traci moc, nie decyduje fakt ujawnienia się jakiegokolwiek kolejnego skazania tej samej osoby, nieobjętego dotychczasowym wyrokiem łącznym, lecz tylko takiego, który spełnia przesłanki z art. 85 k.k. i w związku z tym nadaje się do połączenia, bądź to ze wszystkimi, bądź co najmniej z jednym ze skazań objętych istniejącym wyrokiem łącznym, co powoduje, że dotychczasowy węzeł prawomocnie połączonych kar ulega rozwiązaniu. Tylko przy braku podstaw do zastosowania art. 575 k.p.k. uprzednie prawomocne zakończenie postępowania o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone w obu sprawach stanowi negatywną przesłankę procesową w postaci powagi rzeczy osądzonej” (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z 10 lipca 2013 roku, sygn. akt II KK 14/13). Zwrócić należy uwagę, iż „wydanie wyroku łącznego” oznacza w przepisie art. 55 § 1 k.p.k. de facto „orzeczenie nowej kary łącznej”, albowiem w przypadku braku podstaw dla orzeczenia nowej kary łącznej wydane orzeczenie nie ma charakteru wyroku łącznego (patrz choćby art. 572 k.p.k.). Ustawodawca nie mówi przy tym o „wszczęciu postępowania o wydanie wyroku łącznego” albo o „orzekaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego”, lecz o „wydaniu wyroku łącznego”. W ocenie Sądu ową interpretację należy, per analogia, stosować również do zapisu art. 19 ust. 1 w/w ustawy nowelizującej. Użycie przez ustawodawcę stwierdzenia „orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem” oznacza zatem, iż ów nowy, prawomocny wyrok wymaga wydania nowego wyroku łącznego i orzeczenia nowej kary łącznej. Oczywistym jest przy tym, iż owa potrzeba wydania nowego wyroku łącznego i wydania nowej kary łącznej musi ujawnić się na tle znowelizowanych przepisów rozdziału IX ustawy – Kodeks karny; jest to szczególnie jasne przy uwzględnieniu cytowanego już art. 575 § 1 k.p.k. (choć ten ostatni ma charakter procesowy). Konkludując, w ocenie Sądu, prawomocne skazanie po 1 lipca 2015 roku umożliwia stosowanie przy orzekaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego przepisów rozdziału IX ustawy – Kodeks karny w ich znowelizowanym brzmieniu (tj. obowiązującym po 1 lipca 2015 roku) jedynie wówczas, gdy według owych „nowych przepisów” kara wymierzona tym wyrokiem podlega łączeniu z karami prawomocnie wymierzonymi skazanemu wyrokami wydanym przed 30 czerwca 2015 roku (tak też Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w sprawie o sygn. akt II AKz 124/16 z dnia 31.05.2016 roku).

W przedmiotowej sprawie wobec skazanego po dniu 01 lipca 2015 roku wydane zostało orzeczenie w sprawie II K 668/15 – wyrok w tej sprawie zapadł w dniu 21 września 2015 roku. Co więcej, kara wymierzona w tej sprawie nie została w całości wykonana i teoretycznie mogła podlegać, zgodnie z art. 85 § 1 – 2 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k., łączeniu z karami wymierzonymi w pozostałych sprawach. Niewątpliwie zatem Sąd dysponował możliwością stosowania wobec K. B. przepisów ustawy – kodeks karny, w jego brzmieniu obowiązującym po 1 lipca 2016 roku i zmodyfikowanym przez przepisy ustawy z dnia 11 marca 2016 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw. Sąd zważył jednakże, iż w sprawach o sygn. akt XIV K 1120/13, XIV K 968/04, VIII K 679/07, II K 340/08, X K 1103/10, X K 571/14 wymierzone skazanemu kary zostały wykonane w całości i, w związku z tym, nie mogły podlegać połączeniu. Natomiast w sprawie o sygn. akt II K 371/93, z uwagi na nieodwołanie warunkowego przedterminowego zwolnienia (w świetle art. 82 k.k. w jego uprzednim brzmieniu) również całość wymierzonej skazanemu kary należało uznać za wykonaną; co więcej, nawet w przypadku odmiennej interpretacji, kara – co do której wydane zostało postanowienie w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia – nie podlega przecież wykonaniu. Sąd zważył, że wobec skazanego w sprawie X K 310/10, na skutek warunkowego przedterminowego zwolnienia, kara pozbawienia wolności nie podlega wykonaniu. W rezultacie, stosując znowelizowane przepisy ustawy – Kodeks karny, obowiązujące od 1 lipca 2015 roku, połączenie kary wymierzonej w sprawie II K 668/15 z jakąkolwiek inną karą wymierzoną skazanemu nie było stosownie do art. 85 § 2 k.k. możliwe. Z tego względu Sąd badał możliwość łączenia kar wymierzonych skazanemu w oparciu o przepisy ustawy – Kodeks karny, które obowiązywały do dnia 30 czerwca 2015 roku. W wyniku tej weryfikacji Sąd doszedł do przekonania, iż spełnione zostały przesłanki art. 85 k.k. (w jego uprzednim brzmieniu), a wydanie wobec skazanego wyroku łącznego w oparciu o przepisy ustawy – Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 roku było względniejsze niż podjęcie na mocy art. 572 k.p.k. decyzji o umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego (co byłoby koniecznością w przypadku stosowania

przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w obecnym brzmieniu). Stosownie do zgodnego stanowiska doktryny i orzecznictwa, które Sąd orzekający w sprawie w pełni podziela, ocena, która z konkurujących ustaw jest względniejsza dla oskarżonego, zawsze wymaga uwzględnienia okoliczności konkretnej sprawy (vide: uchwała SN z dnia 24 listopada 1999 r., I KZP 38/99, OSNKW 2000, nr 1-2, poz. 5). Z tego też względu Sąd zdecydował się zastosować przepisy ustawy – Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku. Konieczne wydaje się przy tym zaznaczenie, że wykonanie kar, wymierzonych w sprawach podlegających łączeniu, nie stoi na przeszkodzie wydania wyroku łącznego (patrz art. 92 k.k. w uprzednim brzmieniu).

Sąd zważył dalej, że postępowanie o wydanie wyroku łącznego ma na celu urzeczywistnienie zasady łączenia jednostkowych kar podlegających łączeniu, a wymierzonych prawomocnymi wyrokami w różnych postępowaniach. Przesłanki dopuszczalności łączenia kar jednostkowych, także w wyroku łącznym, wskazuje art. 85 k.k. Zgodnie z powyższym uregulowaniem, sąd wymierza karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy (chronologicznie), chociażby nieprawomocny wyrok skazujący, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary podlegające łączeniu (por. uchwała SN z dnia 25.02.2005, I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Innymi słowy, warunkiem wymierzenia kary łącznej jest wymierzenie podlegających łączeniu kar za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym. Jeżeli kary za przestępstwa pozostające w takim zbiegu zostały wymierzone w różnych wyrokach, Sąd wydaje wyrok łączny (art. 570 k.p.k.).

Wydając przedmiotowy wyrok, Sąd oparł się na dokumentach zawartych w aktach sprawy oraz w aktach spraw XIV K 968/04, XIV K 1120/03, II K 340/08, XK 571/14, VIII K 679/07, XK (...), X K 310/10, z których dopuszczono dowód: odpisach wyroków, danych o karalności, informacji o pobytach, orzeczeniach związanych z wykonywaniem kar oraz opinii o skazanym. Dokumenty te nie były bowiem kwestionowane w toku postępowania, a ich wiarygodność nie budziła wątpliwości.

Na podstawie tych dowodów, Sąd przyjął, iż chronologia kolejnych przestępstw popełnianych przez skazanego i kolejnych wyroków, na mocy których był on skazywany, wskazuje, że popełnił on przestępstwa pozostające w zbiegu realnym. Wskazać należy, iż spośród przestępstw popełnionych przez skazanego w warunkach, o których mowa w art. 85 k.k., pozostawały te, które zostały objęte wyrokiem (i) Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2004 roku w sprawie o sygn. akt XIV K 1120/03 oraz w punkcie I wyroku Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 30 lipca 2004 roku w sprawie o sygn. akt XIV K 968/04. Przestępstwa, za które K. B. skazany został wskazanymi wyrokami, popełnione zostały przed dniem 28 stycznia 2004 roku tj. przed zapadnięciem pierwszego wyroku skazującego za którekolwiek z nich, czyli przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2004 roku. Sąd pragnie wskazać, iż w stosunku do w/w wyroku, z uwagi na treść art. 575 § 1 k.p.k., konieczność rozwiązania węzłów kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia w sprawie XIV K 1120/03 oraz Sądu Rejonowego w Gdańsku w sprawie XIV K 968/04. Warto przy tym zaznaczyć, że rozwiązaniu uległy jedynie węzy kar łącznych, orzeczony w tych wyrokach, nie zaś pozostałe rozstrzygnięcia.

Kolejne realne zbiegi przestępstw zaistniały w stosunku do kar wymierzonych skazanemu w wyrokach (ii): Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 03 marca 2008 roku w sprawie VIII K 679/07 i Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 13 sierpnia 2008 roku w sprawie II K 340/08 (czyny zostały popełnione przed datą wydania wyroku w sprawie VIII K 679/07) oraz w wyrokach: ((...)) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 30 marca 2011 roku w sprawie X K 1103/10 i Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie X K 310/10 (czyny popełnione przed datą wydania wyroku w sprawie X K 1103/10).

Uznając, że wymierzone skazanemu w w/w sprawach kary jednostkowe podlegają łączeniu Sąd przeszedł do rozważań odnośnie wymiaru kar łącznych, wymierzonych mu w poszczególnych punktach wyroku łącznego (pkt II, IV i VI). Kara łączna pozbawienia wolności, zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. powinna mieścić się w granicach od najsurowszej z kar jednostkowych wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Wymierzając karę łączną nie rozważa się przy tym ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe, ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. W doktrynie prawa karnego podkreśla się, że przy wymiarze kary łącznej decydujące znaczenie ma взгляд na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu

prewencji indywidualnej i ogólnej (zob. M. Szewczyk, Kara łączna w polskim prawie karnym, Kraków 1981, s. 78). Zastosowanie właściwej zasady łączenia kar (absorpcji, kumulacji, asperacji) w głównej mierze zależy od związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami. W aspekcie przedmiotowym związek realnie zbiegających się przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, tj. bliskość czasowa ich popełnienia (największa, gdy przestępstwa popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), tożsamość osób pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra prawne, tym większa przedmiotowa bliskość przestępstw), sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywację bądź pobudki kierujące sprawcą, rodzaj i formę jego zawińienia. Im ściślejszy związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy zbiegającymi się czynami, tym bardziej zasadne jest zastosowanie zasady absorpcji. Jednocześnie wymiar kary łącznej w oparciu o pełną absorpcję może mieć miejsce jedynie w tych przypadkach, w których granica pomiędzy realnym, a pomijalnym zbiegiem przestępstw nie jest zarysowana zbyt wyraźnie, gdy z pozostałych w zbiegu przestępstw jedno wyraźnie dominuje w ocenie całości zdarzenia. Instytucja wyroku łącznego nie jest pomyślana jako premia dla przestępcy popełniającego większą liczbę przestępstw, lecz służy racjonalizacji reakcji karnej, opierającej się na założeniu, że samo wydanie pierwszego wyroku skazującego, o którym mowa w art. 85 k.k. powinno być dla skazanego przestrożą przed popełnieniem nowego przestępstwa (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1981 r. VI KZP 5/81, OSNPG 1981, z. 5, poz. 43 oraz uchwała SN w składzie 7 sędziów z dnia 25 lutego 2005 roku, I KZP 36/04, OSNKW 2005, Nr 2, poz. 13). Natomiast im luźniejszy związek pomiędzy przestępstwami pozostającymi w zbiegu - gdy zostały popełnione w znacznych odstępach czasu, gdy godzą w różne dobra prawne lub w dobra różnych osób pokrzywdzonych - tym bardziej zasadne jest stosowanie zasady kumulacji. Nadto, sam fakt popełnienia wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (zob. wyrok SN z dnia 25 października 1983 r., OSNKW 1984, nr 5-6, poz. 65; wyrok SN z dnia 11 stycznia 1986 r., OSNKW 1976, nr 10-11, poz. 128).

Kierując się przedstawionymi wyżej zasadami wymierzania kary łącznej za pozostające w zbiegach realnych przestępstwa, Sąd uznał, że w zakresie połączenia kar pozbawienia wolności w odniesieniu do wszystkich zbiegów wystąpiły przesłanki przemawiające za zastosowaniem wobec skazanego zasady asperacji. Skazany popełnił pozostające w realnym zbiegu przestępstwa na przestrzeni zaledwie kilku miesięcy i większość z nich skierowana była przeciwko mieniu. Sąd miał jednocześnie na względzie, że wszystkie przypisane skazanemu czyny, miały charakter występków umyślnych i wynikały de facto z lekceważącego stosunku skazanego do obowiązujących zasad i norm prawnych. Nadto, w ocenie Sądu, kształtowanie wymiaru kary łącznej powinno odbywać się na tle całokształtu przestępczej działalności skazanego, a sprowadzenie kary łącznej jedynie do najsurowszej z podlegających łączeniu kary, wywarłoby negatywny wpływ w sferze prewencji generalnej, jako niczym nieuzasadniona ulga dla skazanego. Niemniej jednak, należy podkreślić, że wypełnianie przez skazanego zadań wynikających z funkcjonowania w zakładzie karnym także miało wpływ na ocenę postawy skazanego i zadecydowało o tym, iż Sąd nie zastosował zasady pełnej kumulacji. Mając na względzie powyższe okoliczności, należało zdaniem Sądu zastosować zasadę asperacji przy wymiarze kary łącznej. Mając to na uwadze Sąd łącząc kary pozostające w zbiegach realnych ustalił w pkt II, IV i VI wyroku wymiar kar łącznych na odpowiednio 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 10 miesięcy pozbawienia wolności i 1 rok i 2 miesiące pozbawienia wolności. Sąd doszedł do przekonania, że kary te będą współmierne i sprawiedliwe.

Jednocześnie, na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. a contrario, Sąd pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu pozostawił do odrębnego wykonania.

Nadto, Sąd na mocy art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności (patrz pkt III, V i VII wyroku), uznając zgodnie z treścią art. 63 § 1 k.k., że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

W odniesieniu do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w treści wyroku łącznego Sąd zważył, iż brak było podstaw dla połączenia wyrokiem łącznym kar pozbawienia wolności wymierzonych skazanemu w sprawie II K 371/93, w pkt II i III w sprawie XIV K 968/04 oraz w sprawach X K 571/14 i II K 668/15. I tak, wyrok wydany w sprawie II K 371/93

zapał zanim został popełniony przez skazanego którykolwiek z czynów, za jaki został on później skazany. Następnie w sprawie o sygn. Akt XIV K 968/04 czyny przypisane K. B. w pkt II i III wyroku zostały przez niego popełnione po wydaniu wyroku w sprawie XIV K 1120/13. Dalej, czyny popełnione przez K. B. w sprawach X K 571/14 i II K 668/15 popełnione zostały po tym, jak zapadły wyroki w sprawach II K 371/93, XIV K 1120/13, XIV K 968/04, VIII K 679/07, II K 340.08, XK (...) i X K 310/10. Co więcej, czyn, popełniony w sprawie II K 668/15 zapadł po tym, gdy wydany został wyrok w sprawie X K 571/14. Niewątpliwie zatem w stosunku do kar wymierzonych za te występki nie zachodzą warunki określone w art. 85 k.k. Co za tym idzie, w odniesieniu do tych orzeczeń postępowanie o wydanie wyroku łącznego podlegało zgodnie z art. 572 k.p.k. umorzeniu.

Sąd, mając na względzie treść art. 626 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków w postępowaniu sądowym, mając na uwadze to, że pozostaje w izolacji penitencjarnej, a jego obecne możliwości zarobkowe są znacznie ograniczone.